

Kritik mot en skattemyndighet för utformningen av en beslutsmotivering i ett taxeringsärende

I ett beslut den 12 oktober 2000 anförde *JO Pennlöv* följande.

Anmälan

AA har, för GS Development AB:s (bolaget) räkning, anført i huvudsak följande. I samband med en revision av bolaget upplyste revisorerna om att de uppgifter som bolaget lämnade under revisionen var sekretessbelagda. Bland den information som lämnades till revisorerna ingick en del uppgifter som var känsliga för bolagets affärsverksamhet, såsom namn på personer som bolaget samarbetar med. Bolaget lämnade uppgifterna under föresatsen att de var skyddade av sekretess. Skattemyndigheten fattade senare ett beslut om att bl.a. inte medge bolaget avdrag för kostnad för jakt. Myndigheten ansåg att jaktkostnaden utgjorde en inte avdragsgill kostnad för lyxrepresentation. I sin motivering uppgav myndigheten namnen på samtliga deltagare i jakten. Skattemyndighetens beslut blev föremål för en tidningsartikel i Kvällsposten. Artikelnen namngav flera av jakttagarna. – Det var obehövt och direkt olämpligt av myndigheten att i beslutsmotiveringen nämna namnen på deltagarna i jakten. Beslutet utformades på ett sätt som inte kan vara korrekt med hänsyn till att det blir offentligt och därmed röjer uppgifter som av bolaget bedömts som känsliga för affärsverksamheten. Det borde ha varit fullt tillräckligt för skattemyndigheten att ha utformat motiveringen enligt följande: ”I jakten har 13 personer deltagit, varav fyra personer har anknytning till koncernen och flertalet övriga ingår i en krets mot vilka koncernen utövar representation.” Offentliggörandet av namnen kan innebära skada för bolaget och de i beslutet nämnda personerna.

Utredning

Efter remiss anförde skattemyndigheten genom regionskattechefen Eugène Palmér sammanfattningsvis följande.

I den aktuella skattefrågan var uppgiften om vilka som deltagit i jakten av avgörande betydelse. Det är inte uteslutet att myndigheten kan tillgodose parts önskan att viss uppgift skall utelämnas i ett beslut. I det här fallet har bolaget inte på något sätt gett uttryck för att lämnade uppgifter om jakttagarna var av känslig

natur för verksamheten. Skattemyndigheten har inte heller i övrigt funnit någon omständighet som skulle ha gjort det nödvändigt att enligt 20 § första stycket punkt 3 förvaltningslagen utelämna skälen för beslutet. Myndigheten anser inte att beslutet har fått en felaktig utformning.

AA kommenterade remissvaret.

Av 9 kap. 1 och 2 §§ sekretesslagen (1980:100) framgår att sekretess gäller, för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, bl.a. vid skattemyndighets verksamhet som avser bestämmande av skatt och i särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om bl.a. skatt. Vidare framgår att sekretessen, med vissa undantag som inte är aktuella här, inte gäller beslut varigenom bl.a. skatt bestäms.

Enligt 20 § första stycket förvaltningslagen (1986:223) skall ett beslut varigenom en myndighet avgör ett ärende innehålla de skäl som har bestämt utgången, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Skälen får dock utelämnas helt eller delvis bl.a. om det är nödvändigt med hänsyn till rikets säkerhet, skyddet för enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden eller något jämförbart förhållande (punkt 3 samma stycke).

Inledningsvis vill jag framhålla att jag har tolkat AA:s anmälan så att hon är missnöjd med *utformningen* av skälen för det aktuella beslutet. Att myndigheten helt borde ha utelämnat skälen har inte gjorts gällande.

Det är från rättssäkerhetssynpunkt väsentligt att skälen för ett förvaltningsbeslut klargörs för den enskilde. Härigenom får denne möjlighet att kontrollera hur myndigheten urskilt och värderat för beslutet relevanta fakta och hur dessa fakta bedömts enligt tillämpliga rättsregler. En upplysande motivering kan även ge den enskilde vägledning för argumenteringen i ett eventuellt överklagande. Det är de omständigheter som varit avgörande för myndighetens beslut som skall redovisas. Motiveringens utförlighet måste dock anpassas efter behovet. Utgörs skälen för beslutet av sekretessbelagda uppgifter är det naturligtvis svårare att ge en motivering utan att röja dessa. Huruvida sekretessbelagda uppgifter bör röjas får bedömas med hänsyn till det intresse som sekretessen avser att skydda. Enligt min mening är det av stor vikt att en motivering utformas på ett sådant sätt att de uppgifter som omfattas av sekretess inte röjs i onödan. Detta gäller särskilt i fall som kan tänkas dra till sig massmedialt intresse. Givetvis ankommer det på myndigheten att självant göra de nämnda bedömningarna.

Enligt min mening omfattades uppgiften om vilka personer som deltagit i jakten av sekretess. Genom att uppgiften togs in i skälen för beslutet upphörde sekretessen för densamma. Skattemyndigheten har anfört att den aktuella uppgiften haft en avgörande betydelse för skattefrågan. Jag ifrågasätter inte detta. Som framgått ovan är det främst med hänsyn till den enskilde, i det här fallet bolaget, som skälen för ett beslut skall anges. Bolaget visste vilka jakttagarna var och hade kunnat förstå beslutsmotiveringen även om denna utformats med ett större mått av återhållsamhet beträffande uppgiften om jakttagarna. Vad sedan beträffar

överinstanserna har dessa tillgång till revisionspromemorian, vari deltagarna framgår. Jag vill även framhålla att skattemyndigheten, även utan påpekande från bolaget, borde ha förstått att ett offentliggörande av namnen skulle kunna vara ofördelaktigt för bolaget. Mot den angivna bakgrunden anser jag att skattemyndigheten hade kunnat iaktta större försiktighet vid utformningen av de aktuella skälen. Dessa kanske rentav hade kunnat formuleras på sätt som AA har föreslagit i sin anmälan.